

Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος, ὁ ἐκ Παραμυθίας,

18 Νοεμβρίου

 Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀναστάσιος γεννήθηκε στὴν Παραμυθιά τῆς Θεσπρωτίας περὶ τὸ ἔτος 1730. Ἦταν τὰ χρόνια τῆς σκληρῆς τουρκικῆς σκλαβιάς, καὶ οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ ὑπέφεραν τὰ πάνδεινα. Ἐστεροῦντο τὴν προσωπικὴ τους ἐλευθερία καὶ δὲν ὄριζαν τίποτε, οὔτε τὰ σπίτια τους, οὔτε τὴν περιουσία τους, ἀκόμη οὔτε καὶ τὰ ἀγαπημένα τους πρόσωπα, τὶς συζύγους, τὶς ἀδελφές καὶ τὰ παιδιά τους.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Ἁγίου ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὴν φλόγα τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὴν σκλαβωμένη πατρίδα. Ἐλπιζε βásiμα ὅτι κάποτε ὁ Πανάγαθος Θεός, θὰ ἔβλεπε τὸν πόνο καὶ θὰ ἀκουγε τὶς θερμὲς προσευχὲς τῶν ραγιαδῶν καὶ θὰ τοὺς χάριζε τὴν πολυπόθητη ἐλευθερία. Ἀκόμη, κρατοῦσε μέσα στὴν ψυχὴ του, σὰν ἱερὰ εἰκονίσματα, τὶς μορφές τῶν γονέων του καὶ τῶν ἀδελφῶν του, πὺ προστάτευε ἀπὸ κάθε βεβήλωση τῶν ἀπίστων.

Μιά μέρα, καθὼς βγήκε ἔξω στὰ χωράφια μὲ τὴν ἀδελφή του καὶ ἄλλους χριστιανούς, γιὰ νὰ ἐργασθοῦν, βρέθηκαν ξαφνικὰ μπροστὰ σὲ μιά ομάδα νέων μουσουλμάνων μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν γιὸ τοῦ πασᾶ, Μουσαῦ. Ὅταν εἶδαν τὴν ὠραιότατη ἀδελφή τοῦ Ἀναστασίου κατελήφθησαν ἀπὸ μεγάλο πειρασμὸ καὶ ὄρμησαν νὰ τὴν ἀρπάξουν μὲ τὴν βία καὶ νὰ τὴν κακοποιήσουν. Μόλις ὁ Ἅγιος εἶδε τὶς κινήσεις τους καὶ διέγνωσε τὶς προθέσεις τους, ὄρμησε ἐναντίον τους, συνεπλάκη μαζύ τους καὶ μὲ τὴν μεγάλη δύναμη πὺ εἶχε, τοὺς ἐμπόδισε καὶ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία στὴν ἀδελφή του νὰ ἀπομακρυνθῆ καὶ νὰ διαφύγῃ τὸν κίνδυνο. Τὴν ἐνέργεια αὐτὴ, τὴν θεώρησαν πολὺ προσβλητικὴ οἱ Τοῦρκοι καὶ γι' αὐτὸ κατέφυγαν στὸν πασᾶ καὶ τοῦ κατήγγειλαν τὸ γεγονὸς τελείως παραποιημένο, ὅτι, δηλαδή, ὁ Ἀναστάσιος χωρὶς αἰτία τοὺς ἐπετέθη, τοὺς ἐξύβρισε καὶ τοὺς ἐκτύπησε. Ἀκόμη, εἶπαν ψευδόμενοι, ὅτι σὲ κάποια στιγμή ὁ Ἀναστάσιος τοὺς ὑποσχέθηκε νὰ ἀλλάξῃ πίστη καὶ νὰ γίνῃ μωαμεθανός.

Ὁ πασᾶς, πατέρας τοῦ Μουσαῦ, διατάζει ἀμέσως νὰ συλλάβουν τὸν Ἀναστάσιο καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν μπροστὰ του. Βλέποντας ἕνα λεβεντόκορμο καὶ πανέξυπνο παλικάρι, τὸ λυπήθηκε καὶ δὲν θέλησε νὰ τὸ βασανίσῃ καὶ νὰ τὸ θανάτωσῃ, ἐλπίζοντας ὅτι μποροῦσε νὰ τοῦ ἀλλάξῃ τὴν πίστη μὲ διάφορα δελεάσματα καὶ ὑποσχέσεις. Τὸν φυλακίζει λοιπὸν προσωρινὰ καὶ τὴν ἄλλη μέρα διατάζει, νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ του γιὰ νὰ τὸν ἀνακρίνῃ.

Μὲ προσποιητὴ ἡρεμία καὶ εὐγένεια προσπάθησε νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη του. «Κρίμα μπρὲ Ἀναστάση, ἐσὺ ἕνα τέτοιο παλικάρι μὲ δύναμη, ἐξυπνάδα καὶ ὁμορφιά, νὰ μένης στὴ θέση τοῦ ραγιαῦ. Ἐσὺ θὰ μποροῦσες νὰ γίνῃς μεγάλος ἄρχοντας, μὲ μεγάλα ἀξιώματα, μὲ χρήματα καὶ ἀπολαύσεις στὸ Σαράϊ. Ἐγὼ, δὲν στὸ κρύβω, σὲ συμπάθησα πολὺ καὶ θέλω νὰ σὲ βοηθήσω καὶ νὰ σὲ ἀναδείξω τρανὸ πασᾶ μίαν ἡμέρα. Ἀρκεῖ καὶ σὺ νὰ τὸ θέλῃς καὶ νὰ ἀλλάξῃς αὐτὲς τὶς παλιές καὶ καθυστερημένες ιδέες πὺ ἔχεις. Νὰ ἀφήσῃς τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ ἀκολουθήσῃς τὴν θρησκεία τοῦ μεγάλου μας προφήτη Μωάμεθ. Τότε θὰ σὲ ντύσω μὲ μετάξια καὶ θὰ σὲ στολίσω μὲ χρυσαφικά. Καὶ ὅ,τι ζητήσῃς στὴ ζωὴ σου, θὰ τὸ ἔχῃς μὲ τὸ παραπάνω».

Αὐτὰ καὶ ἄλλα πολλὰ ἔλεγε καὶ ὑποσχόταν ὁ πασᾶς στὸν Ἅγιο. Ἐκείνου ὅμως ὁ νοῦς καὶ ἡ ψυχὴ ἦταν ἀνεβασμένα στὸν οὐρανό. Καὶ ὅσο ὁ πασᾶς τοῦ μιλοῦσε καὶ τοῦ ἔταζε διάφορα, αὐτὸς παρακαλοῦσε τὸν Χριστὸ νὰ τὸν στήριξη καὶ νὰ τὸν ἀξιῶση μέχρι τὸ τέλος νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀγία χριστιανικὴ πίστη μπροστὰ στὸν πασᾶ καὶ τοὺς ἀλλόθρησκους.

Ὅταν ὁ πασᾶς τελείωσε τὰ ταξίματα καὶ τὶς ὑποσχέσεις του, ὁ ἅγιος μὲ θάρρος καὶ γενναιότητα τοῦ ἀπάντησε: «Σὲ εὐχαριστῶ πασᾶ μου γιὰ τὴν καλὴ σου διάθεση καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, ποὺ ὑπόσχεσαι νὰ μοῦ δώσης. Ἐγὼ ὅμως χριστιανὸς γεννήθηκα καὶ χριστιανὸς θὰ πεθάνω. Καὶ δὲν ἀλλάζω τὴν ἀγία πίστη τοῦ Χριστοῦ μου μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ καὶ τοὺς θησαυροὺς τῆς γῆς».

Βλέποντας τὴν γενναία καὶ ἀκαμπτη στάση τοῦ μάρτυρα ὁ πασᾶς, διέταξε νὰ τὸν φυλακίσουν καὶ νὰ τὸν βασανίζουν κάθε μέρα, μέχρι νὰ ἀλλάξῃ γνώμη καὶ νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστό. Ὁ μάρτυρας μέσα στὴν ὑγρὴ καὶ σκοτεινὴ φυλακὴ, αἰμόφυρτος καὶ καταπληγμένος στὸ σῶμα, προσευχόταν διαρκῶς στὸν Κύριο, νὰ τὸν ἐνισχύῃ στὸ μαρτύριό του μέχρι τὸ τέλος, καὶ ὁ Κύριος τοῦ ἔστειλε ἐνίσχυση καὶ παρηγοριὰ μὲ τοὺς ἀγγέλους Του.

Ὁ γιὸς τοῦ πασᾶ, ὁ Μουσᾶς, ἦταν στὸ βάθος καλοπροαίρετος ἄνθρωπος καὶ πολὺ μετάνιωσε, ποὺ ἔγινε αἰτία νὰ φθάσῃ ὁ Ἅγιος στὰ χέρια τοῦ σκληροῦ πατέρα του. Ζητώντας κάποια ἐξιλέωση καὶ ἀνακούφιση γιὰ τὴν ψυχὴ του, ἀπεφάσισε νὰ πάῃ κρυφὰ μιά μέρα στὴν φυλακὴ καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ἅγιο. Μπαίνοντας μέσα κρυφὰ καὶ πολὺ προσεκτικὰ γιὰ νὰ μὴ τὸν δῆ καὶ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς, βρέθηκε μπροστὰ σὲ ἓνα ἐξάισιο θέαμα, ποὺ ἔπαιξε καθοριστικὸ ρόλο γιὰ τὴν συνέχεια τῆς ζωῆς του. Βλέπει δυὸ ὀλόφωτους ἀγγέλους νὰ στέκονται κοντὰ στὸν μάρτυρα, νὰ τὸν ἐνισχύουν καὶ νὰ τὸν παρηγοροῦν, καὶ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου νὰ λάμπῃ ὀλόφωτο. Αὐτὴ ἡ ὄπτασία τὸν ἔκανε νὰ καταλάβῃ, ὅτι κάτι πολὺ σπουδαῖο συμβαίνει μὲ τοὺς χριστιανούς, καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν μάρτυρα νὰ τοῦ ἐξηγήσῃ. Ὁ Ἅγιος τοῦ ἐξήγησε τὴν ὄπτασία. Τοῦ εἶπε ὅτι οἱ ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ συνοδεύουν πάντοτε καὶ σὲ κάθε βῆμα τοὺς χριστιανούς καὶ τοὺς προστατεύουν. Ὁ Μουσᾶς ἐθαύμασε καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν Ἀναστάσιο νὰ τοῦ διδάξῃ τὴν χριστιανικὴ πίστη, καὶ αὐτὸς τὸν κατήχησε.

Ὅταν, μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ ἀναμονὴ μέσα σὲ πολλὰ μαρτύρια, εἶδε ὁ πασᾶς, ὅτι ὁ Ἅγιος δὲν πείθεται καὶ δὲν ἀλλάζει γνώμη, διέταξε τὴν ἐκτέλεσή του μὲ ἀποκεφαλισμό. Στέλνει λοιπὸν ἓνα δῆμιο στὴν φυλακὴ καὶ ἀποκεφαλίζει τὸν ἅγιο μάρτυρα Ἀναστάσιο τὴν **18ην Νοεμβρίου** τοῦ ἔτους 1850, καὶ ἐκθέτει τὸ ἅγιο λείψανό του, ἀπαγορεύοντας μὲ ποινὴ θανάτου τὸν ἐνταφιασμό του. Οἱ χριστιανοὶ ἔβλεπαν τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρα νὰ μένῃ ἄσηπτο καὶ φῶς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ τὸ λούζῃ τὴν νύχτα. Μιὰ μέρα ὅμως ἐμφανίζεται ὁ Ἅγιος στὸν ὕπνο τοῦ πασᾶ καὶ τὸν διατάσσει νὰ ἐπιτρέψῃ τὸν ἐνταφιασμό τοῦ ἁγίου λειψάνου. Ὁ πασᾶς φοβήθηκε καὶ διέταξε τὴν ταφὴ τοῦ μαρτυρικοῦ σώματος τοῦ Ἁγίου. Τότε παραλαμβάνουν τὸ ἅγιο σῶμα οἱ μοναχοὶ καὶ τὸ ἐνταφιάζουν σὲ μοναστήρι κοντὰ στὴν πόλη.

Τὸ μαρτύριο καὶ ὁ θάνατος τοῦ Ἁγίου, ἔπαιξαν καθοριστικὸ ρόλο στὴν συνέχεια τῆς ζωῆς τοῦ Μουσᾶ. Ὁ ἴδιος πηγαίνει στὸν τάφο τοῦ Ἁγίου καὶ τοῦ ζητεῖ συγγνώμη. Καὶ ὁ Ἅγιος, σὲ ἐνύπνιο, τοῦ ἀποκαλύπτει, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ τὸν βοηθήσῃ. Στὴν συνέχεια, λοιπὸν, τῆς ζωῆς του, μετανοεῖ, βαπτίζεται στὴν Βενετία καὶ

παίρνει τὸ ὄνομα Δημήτριος. Ἀκολουθῶς γίνεται μοναχὸς στὴν Κέρκυρα καὶ παίρνει τὸ ὄνομα Δανιὴλ, μεταβαίνει γιὰ ὑποθέσεις του στὴν Κωνσταντινούπολη, κατόπιν ἐπιστρέφει στὴν Κέρκυρα, ὅπου καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἡ φωτεινὴ ζωὴ καὶ ἡ θυσία τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, ὁδήγησε τὸν Μουσαῖ καὶ πολλοὺς ἀλλόθρησκους στὸν Χριστό. Καὶ στήριξε τὴν πίστη τῶν ὀρθοδόξων ραγιαδῶν. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Παραμυθίας τὴν **18ην Νοεμβρίου**. Στὴν Παραμυθιά ἔχει οἰκοδομηθῆ πρὸς τιμὴν του μεγαλοπρεπῆς Ναός.

Δεῖτε στὸ βίντεο: λεπτομέρειες γιὰ τὴν ζωὴ του, τὴν δράση καὶ ἐντυπωσιακὰ στοιχεῖα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ του. Παρουσιάζει ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γηρομερίου Ἀρχιμανδρίτης π. Μεθόδιος Ντελής καὶ ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ι.Ν. Ἁγίου Ἀναστασίου Παραμυθιάς, Πάτερ Ἀντώνιος Καλόγηρος.

* * *